

recidivi, qui in aliqua confessione minora afferunt peccata, & in alia majora, & sic vicissim longo tempore sua peccata continuant, & quomodo cum eis procedendum.

OCCASIO peccandi est duplex, scilicet proxima, & remota. *Occasio proxima* est illa, quæ frequenter, & sæpe sæpius homines similis conditionis ad peccatum inducit, vel experientia constat eam in hoc homine, circumstantiis attentis, talem effectum causare: *Est in re communis. Occasio remota* est illa, quæ quamvis aliquo modo inducat ad peccatum, tamen raro inducit ad illud homines similis conditionis, vel experientia constat eam in hoc homine, circumstantiis attentis, talem effectum raro causare: *Est in re communis.* Hinc maxime sunt attendendæ circumstantiæ loci, temporis, personarum, & hujusmodi, quia sæpe contingit, quod eadem occasio, quæ uni, attentis circumstantiis loci, temporis, & personæ, est occasio proxima, alteri, seu etiam eidem ipsi, in diversis circumstantiis, sit remota; sic sæpe eadem occasio carnis, seu conversatio mulieris, quæ juveni est proxima, seni, aut juveni valde timorato est remota; ita etiam sæpe contingit, quod eidem juveni conversatio unius mulieris sit occasio proxima, & conversatio alterius mulieris sit ei solum occasio remota, & quod etiam conversatio ejusdem mulieris in uno tempore, & loco sit ei occasio proxima, ut si in tempore magis periculoso reperiat solus cum sola, & in alio tempore minus periculoso, aliis simul adstantibus, sit ei tantum occasio remota.

Sicuti occasio est duplex, ita duplex est periculum peccandi; scilicet proximum, & remotum. *Proximum* est illud, quod, attentis circumstantiis, habet frequentem conjunctionem cum peccato. *Remotum* autem est illud, quod attentis circumstantiis, habet raram conjunctionem cum peccato: *Sic in re communis Doctorum.* Periculum autem, vel occasio, non ideo dicitur proxima, quod inter ipsam, & peccatum nihil mediet, plerumque enim mediat aliquid, v. gr. tentatio, aspectus, tactus, colloquium, & hujusmodi, sed ideo dicitur proxima, quia inter ipsam occasionem, & peccatum, communiter nihil intervenit, quod impediatur peccatum; Card. de Lugo de Penitentia disp. 14. num. 162. La Croix lib. 5. num. 252. & alii.

Periculum proximum aliud est formale, & aliud materiale. *Formale* est illud, quod attentis circumstantiis, ita inclinatur, & movetur ad peccandum, ut in persona similis conditionis solet frequenter, & sæpe sæpius esse conjunctum cum peccato. *Materiale* vero est illud, quod de se secundum circumstantias suas extrinsecas solet esse conjunctum cum peccato, quamvis non conjungatur ob specialem conditionem subjecti. Unde materiale periculum est occasio externa, quæ secundum se solet frequenter esse conjuncta cum peccato; formale autem præter occasionem externam includit tales circumstantias, ut iis omnibus attentis in persona similis conditionis existimetur hic, & nunc fore conjunctum cum peccato:

OCCASIO proxima aliud est formale, & aliud materiale. *Formale* est illud, quod attentis circumstantiis, ita inclinatur, & movetur ad peccandum, ut in persona similis conditionis solet frequenter, & sæpe sæpius esse conjunctum cum peccato. *Materiale* vero est illud, quod de se secundum circumstantias suas extrinsecas solet esse conjunctum cum peccato, quamvis non conjungatur ob specialem conditionem subjecti. Unde materiale periculum est occasio externa, quæ secundum se solet frequenter esse conjuncta cum peccato; formale autem præter occasionem externam includit tales circumstantias, ut iis omnibus attentis in persona similis conditionis existimetur hic, & nunc fore conjunctum cum peccato:

Qui est in occasione remota potest absolvi, alioquin deberemus ad evitandas occasiones remotas exire de hoc mundo, ut inquit Apostolus 1. ad Corinth. cap. 5. num. 10. ibi: *Alioquin deberatis de hoc mundo exire.* Cum etiam in ipsa solitudine, & in licitis commerciis humanis adsit occasio remota peccandi: *Communis.*

Qui est in occasione proxima involuntaria, nec est in sua potestate eam removere, potest absolvi dummodo tamen vitare conetur periculum formale peccandi

per actus proprios. Vide verb. Absolutio art. 2. num. 8. 9. & 10. ubi assignantur dicti actus proprii, afferunt ratio conclusionis, & datur ad hoc monito pro Confessariis.

Absolvi tamen non potest qui est in occasione proxima voluntaria, nec vult eam, cum possit, deserere, licet sub prætextu cuiuscumque utilitatis, commodi, vel boni spiritualis, vel temporalis sui, vel proximi; fertur clare ex pluribus propositionibus damnatis relatis sub dict. verb. Absolutio art. 2. num. 12. Vide ibi usque ad num. 13.

Absolvi non potest consuetudinarius, & recidivus, qui semper labitur in eisdem peccatis sine ulla spe emendationis, nec facit quantum in se est pro tali consuetudine peccaminosa deserenda. Vide ibidem a num. 14. ad. 16.

Si vero consuetudinarius, seu recidivus post ultimam suam confessionem se vel paululum emendavit, nec tot peccata, ut ordinarie solitus erat, commisit, & aliquem conatum ad se emendandum adhibuit, debet absolvi. Vide ibid. n. 17.

Non ita facile absolvi debet consuetudinarius, qui paululum dumtaxat se emendavit, ac aliquem ad sui emendationem conatum adhibuit, ut Auctor asserit. Etenim, ut fere omnes saniores ethice Theologi fatentur, iis imperianda est absolutio, qui efficacia adversus peccata remedia adhibent, qui sua crimina sincere plangunt, & detestantur supra quodcumque detestabile, adeo ut mori malint, quam in eadem relabi; uno verbo, qui idonea emendationis indicia præstant. Quæ indicia tunc manifestantur, quando penitens vitiosum habitum sic vincit, ut periculum proximum, seu probabile peccandi sustulerit; quando non adeo facile obliviscitur statum sui propositi, sed saltem per aliquod tempus perseverat, & difficilius vel rarius cadit. Hæc autem non verificantur certe de penitente illo, qui paululum se emendavit ab ultima confessione, ac aliquem adhibuit conatum ad sui emendationem, loquendo præcipue de consuetudinario, qui pravi sui habitus radices omni quo potest conatu evellere debet.

Cum recidivæ peccati sunt ex sola fragilitate intrinseca, potest penitens toties absolvi, quoties Confessarius judicet eum serio dolere, & proponere impostero se emendare. Vide ibid. n. 18.

An sint absolventi, necne, illi consuetudinarii, seu recidivi, qui in aliqua confessione minora afferunt peccata, & in alia majora, & sic vicissim longo tempore sua peccata continuant, & quomodo cum eis procedendum? Vide ibid. num. 19.

OCCISIO.

Vide verb. Homicida. Homicidium.

OCCULTATIO.

OCCULTATIO fidei cum simulatione Mahumetismi damnatur; Benedicti. XIV. tom. 1. constit. 89. incip. Inter Omnigenas §. 3. Præsertim in iudicio: *Id. ibid. §. 4.*

Occultantes fidem tali simulatione excluduntur a Sacramentis in vita, & a suffragiis in morte: *Idem ibid. §. 5.* Ad occultandam fidem, non licet vitæ institutum amplecti omni Religionis exercitio vacuum; *Idem ibid. §. 7.* Nec ecclesiæ præcepta infringere; *ibid. §. 3.* Occultantibus fidem cum dicta simulatione Mahumetismi nullæ dispensationes, aut gratiæ de ecclesiæ thesauris sunt concedendæ: *Idem ibid. §. 14.*

Occultatio impedimenti, sive defectus, de quo quis in actu professionis interrogatus fuit, addita declaratione, quod Religio ipsum cum eo impedimento, aut defectu admittere non intendebat, an allegari possit ab ipso professo ad obtinendam declarationem nullitatis professionis, est à Superiore Regulari & ab

Ordinatio loci simul mature discutiendum, donec à Sanctissimo, ut in præmissis, hæc cum aliis similibus questionibus explanetur, & definitur; *Idem tom. 2. constit. 47. incip. Si datam.*

OCCULTUM.

Vide verb. Notorium num. 12. & per 108.

OCCUPATIO PRO ACQUIRENDO rerum dominio.

Vid. verb. Dominium art. 3. à num. 6. ad 45.

OCTAVE.

SUMMARIUM.

- O**CTAVARUM usus est in ecclesia antiquissimus.
- Octavae introductæ fuerunt ad majorem solemnitatem præcipuarum festivitatum.
- Cur autem octo dies assignentur ad hunc effectum, spectat ad mysterium numeri octonarii.
- Assignatur primum mysterium in sensu mystico.
- Assignatur secundum mysterium in sensu analogico.
- Assignatur tertium mysterium in sensu tropologico.
- Die octava etiam non privilegiata occurrente cum duplici majori per annum, transferatur duplex major, & sit officium de ipsa octava, & octava cedit solis festis solemnibus prime, & secunde classis, nisi sit privilegiata, ut octava Corporis Christi, de qua infra sub numer. 15. & octava Nativitatis Domini, & Epiphania, de quibus infra sub numer. 34.
- Infra octavam Pasche, & Pentecostes prohibetur officium de festo cuiuscumque ritus, & dignitatis; item prohibentur missæ votivæ, & de requiem.
- Infra octavam Epiphania prohibetur quodcumque officium præter primam classis, sed in die octava etiam officium primæ classis, & item prohibentur missæ votivæ, & de requiem.
- Infra octavam Corporis Christi prohibetur officium de duplici translato, semiduplici occurrente; item prohibentur missæ votivæ, & de requiem.
- Infra octavam Nativitatis D. N. J. Christi prohibentur missæ votivæ, & de requiem.
- Infra octavas non privilegiatas, de quibus possit fieri officium, vel non.
- Occurentibus in eadem die infra octavam Corporis Christi duobus festis duplicibus, alterum eorum est transferendum post octavam.
- Si octava Corporis Christi occurrat, vel concurrat cum die octave S. Joannis Baptiste, seu Saneatorum Apostolorum Petri, & Pauli, aut alterius Sancti Titularis, vel Patroni, aut dedicationis, sit totum officium de octava Corporis Christi, & sola commemoratio aliarum octavarum.
- In die octave Corporis Christi sit tantum de S. Joanne Baptista, de SS. Apostolis Petro, & Paulo, aut de alio ex solemnioribus eodem die occurrentibus cum commemoratione octave.
- Si festum S. Antonii de Padua, aut aliud festum secunde classis occurrat in die Corporis Christi, transferatur post octavam. Observa tamen posterius decretum relatum numero sequenti.
- Si tamen tale festum esset titulare, sicuti est aliud quoddam primæ classis, tunc fieret de eo officium infra octavam; immo infra dict. octavam fieri potest etiam officium de duplicibus translatis secundum

FERRAR. BIBLIOT. TOM. VI.

da classis, ex posteriori decreto 30. Maji 1699.

18 Si festum habens octavam transferatur post dies octo à die festi, non celebratur illo anno cum octava; si transferatur ad pauciores dies, octava non transferatur, sed numerari debet à die, quo festum incidebat; dies autem octava celebratur suo die, ac si festum non fuisset translatum.

19 Si festum, quod celebrari solet cum octava, venerit paulo ante Quadragesimam, ante Pentecostes, & ante diem 17. Decembris, nihil amplius fit, nec commemoratio.

20 In Pascha Resurrectionis, & Pentecostes officium octave terminatur in Sabbato sequenti ad Nonam.

21 In Quadragesima sine speciali privilegio non possunt celebrari octavae.

22 Si in Quadragesima occurrat officium infra octavam, qui ex speciali privilegio octavam celebrant, debent dicere missam conventualem de feria cum commemoratione octave, & missas privatas postum dicere de octava cum commemoratione ferie.

23 Die octava concurrente cum alia die octava fit à capitulo die sequenti cum commemoratione præcedentis, exceptis octavis privilegiatis, in quibus de aliis sequentibus non privilegiatis fit tantum commemoratio.

24 Die octava concurrente cum sequenti duplici minori etiam translato fit à capitulo de sequenti cum commemoratione octave.

25 Die octava concurrente cum sequenti duplici majore, etiam translato, totum officium fit de sequenti cum commemoratione octave, excepta die octava Epiphania, Pasche, Ascensionis, & Corporis Christi, in quibus de sequenti, etiam duplici majore, fit tantum commemoratio.

26 Die octava concurrente cum duplici secunde classis, etiam translato, totum officium fit de sequenti cum commemoratione octave.

27 Concurrente autem die octava cum duplici primæ classis, totum officium fit de sequenti sine commemoratione octave.

28 Quacumque dies octava B. M. V. debet habere integras utrasque vespas in concurrentia cum festo duplici minori.

29 Dies octava non privilegiata dimittit vespas in concurrentia cum duplici minori.

30 Dedicatio Apostolorum, & Salvatoris extra urbem non habent integras vespas si die præcedenti, vel sequenti celebratur officium duplex minus. Idem dicendum est de die octava dedicationis.

31 Si aliqua dies octava incidat in Dominicam privilegiatam, de qua debet fieri officium, quomodo id regulandum.

32 Infra octavam officium fit semiduplex, in die octava fit duplex: Infra octavam omnia dicuntur sicut in secundis vespas festi, & in primis vespas diei octave, omnia sicut in primis vespas festi, nisi aliter in propriis locis notetur.

33 De octavis Nativitatis, Epiphania, & Corporis Christi fit semper commemoratio, quocumque festo in illis occurrente.

34 Si in die octava alicujus festi habentis octavam occurrat aliquod festum duplex primæ, vel secunde classis, debet fieri officium de festo cum commemoratione diei octave, excepta die octava Nativitatis Domini, & Epiphania, in quibus non fit de aliquo festo, sed transferatur in primam diem non impeditam.

35 Festum occurrens in Dominica in Albis, & Dominica Trinitatis, cuiuscumque sit ritus, & dignitatis, transferatur in sequentem diem non impeditam.

36 Dies octave omnes (exceptis Christi, & B. M. V.) sunt ejusdem solemnitatis. Octava autem dedicationis est dignior, quam Patroni, Patroni, quam Titularis; Assumptionis, quam dedicationis. Octava autem omnium Sanctorum tamquam dignior preferenda est octavae dedicat. Ecclesie.

37 *Infra octavas privilegiatas nequit cantari missa defunctorum in anniversario, & officio solemn.*

38 *Infra octavam Corporis Christi nequit cani missa defunctorum, nisi presente cadavere.*

39 *Alia ad rem, remissive.*

OCTAVARUM USUS est in ecclesia antiquissimus, de quibus agit Durandus in suo *rationali lib. 6. cap. 1. numer. 45.* Et introductus fuerunt ad majorem solemnitatem præcipuarum festivitatum. Hinc Radulfus *propos. 19. ait:* "Magnitudo festi à nobis exigit, ut prius illud incipiamus, & tardius terminemus, prævenimus vigilia, prorogamus cum ad octavam diem festum protendimus; prævenimus ergo, & prorogemus, ut ardentius, quos debemus, recolamus, quæve uno die minus possumus, reliquis diebus compensemus."

Cur autem octo dies assignentur ad hunc effectum, spectat ad mysterium numeri octonarii. Quartus Comment. in *rubr. missal. part. 1. tit. 2. ante dub. 1. & alii ibi cit.* In sensu ignitur mystico primum octava mysterium consistit in expressione perfectionis omnimodæ & completæ illius Sancti, cujus festum celebratur cum octava; & sublimitatis mysterii, quod recolitur; eo quod octonario numero designatur justitia & perfectio, etiam apud gentiles Pythagoricos; quippe justitia æqualitatem respicit, & servat, numerus autem octonarius primus omnium ita solvitur, & dividitur in numeros pariter pares, & hoc est in his quaternæ, ut nihilominus in numeros æque pariter pares divisio ipsa solvatur, hoc est in his bina; & idcirco Auctores hunc numerum appellarunt *plenum*. Hic enim numerus efficit cubum corporæ soliditatis incrementum. Insuper in Evangelio manifestum habemus ejusdem significationis exemplum in octo Beatitudebus, quibus christiana vitæ perfectio continetur, & exprimitur, de quibus loquens Divus Augustinus *lib. 1. de serm. Dom. in Monte cap. 3.* "Octava, inquit, tamquam ad caput redit, quia consummatum, perfectumque ostendit, ac probat. Hinc perfectam justitiam Sanctorum, vel consummatam sublimioris cujusque mysterii perfectionem, octo dierum numero Sancta Mater Ecclesia veneratur."

Secundo, in sensu analogico octava significat æternitatem gloriæ, qua fruuntur Sancti, & Beati. Ubi adirotandum, septem dies hebdomadæ significare spatium hujus vitæ presentis, qui in Sanctis fuerunt pleni virtutibus, & donis Spiritus Sancti, juxta illud Psalmistæ *Dies pleni inventientur in eis.* Additur insuper dies octava in præmium virtutum, & laborum, id est, dies æternitatis, quæ una est, & illi nec succedit nox ulla, nec caligo, & consequitur vitam præsentem septem dierum. Ita Fortunatus *lib. 4. cap. 2.* "Celebretur, inquit, per septem dies opus septiformis spiritus, & octava die consummatio, & glorificatio ejusdem operis."

Tandem in sensu tropologico concludimus cum Hesychio *lib. 6. in Levit.* ubi sic ait: "Ut doceamur debere nos exempla Sanctorum sequi, & tempore vitæ, quod septenario significatur, Deo placere, quousque ipsi Deo octava demum die fruamur." Hæc Hesychius & ad litteram Paulus Maria Quartus *commentario in rubricis missalis part. 1. tit. 2. ante dubium primum.*

Dies octava cujuslibet festi, quod cum hujusmodi solemnitate celebratur, quia non transfertur, excludit, & transferri facit quodlibet festum duplex in ea occurrens per annum, siye sit minus, siye majus; solisque cedit festis solemnibus 1. aut 2. classis, seu talium vim habentibus, nisi sit privilegiata, qualis est octava Epiphaniæ, de qua in rubricis generalibus: Hinc ubi festum S. Elisabeth Hungariæ celebratur cum octava, festum B. Delphinæ occurrens in die octava, licet sit duplex majus, transferri debet in primam diem non impeditam, ex decreto Sac. Rit. Congr. 1. Martii 1681. Sic in rubricis particularibus nostri *brevariarii Franciscani n. 131.*

Infra octavam Paschæ, & Pentecostes prohibetur officium de festo cujuscumque ritus, & dignitatis. Item prohibentur missæ votivæ, & de requiem; Sac. Congr. Rit. 28. Augusti 1627. & 23. Augusti 1704. & 1714. & 10. Decemb. 1718.

Infra octavam Epiphaniæ prohibetur quodcumque officium præter primæ classis, sed in die octavæ etiam officium primæ classis. Item prohibentur missæ votivæ, & de requiem; Sac. Rit. Congr. 28. Augusti 1627. & 23. Augusti 1704. & 10. Decemb. 1718.

Infra Octavam Corporis Christi prohibetur officium de duplici translato, & semiduplici occurrente. Item prohibentur missæ votivæ, & de requiem; Sac. Congr. Rit. 21. Junii 1670. & 23. Augusti 1704. & 1714. & 10. Decemb. 1718.

Infra octavam Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi prohibentur missæ votivæ, & de requiem. Sac. Rit. Congr. 27. Septemb. 1707.

Infra reliquas octavas non privilegiatas fit officium etiam de festis semiduplicibus, & de ipsis translatis, si incident in Dominicam infra octavam, & haberi possint immediate die Lunæ, seu incident in festo duplici occurrente infra octavam, & dies immediate sequens non sit impedita alio festo duplici, vel semiduplici; Sac. Rit. Congr. 30. Septemb. 1679. & 22. Decemb. 1696. Unde sequitur, quod semiduplicia infra octavam die impedita occurrentia, si non possint haberi die immediate sequenti, debeant transferri post totam octavam, & post omnes octavas, si plures sibi immediate succedant; ex decreto Sac. Rit. Congr. 11. Julii 1664. & ex rubricis anni 1666. ab eadem Sac. Congr. approbatis. Duplicia autem licet non possint haberi prima die immediate sequenti, possunt haberi aliis diebus sequentibus infra octavam. De semiduplicibus ad libitum non fit infra quancumque octavam. Sac. Congr. Rit. 24. Januar. 1682.

Occurrentibus in eadem die infra octavam Corporis Christi duobus festis duplicibus, alterum eorum est transferendum post octavam; Sac. Rit. Congr. 7. Decemb. 1680. Si octava Corporis Christi occurrat, vel concurrat cum die octava S. Joannis Baptiste, seu SS. Apostolorum Petri, & Pauli, aut alterius S. Titularis, vel Patroni, aut Dedicationis, fit totum officium de octava Corporis Christi, & sola commemoratio aliarum octavarum; *rubr. gener. breviar. tit. De translato. festor. num. 1.* In dicta die octavæ Corporis Christi fit tantum de S. Joanne Baptista, si eodem die occurrat, vel de SS. Petro, & Paulo, aut de alio ex solemnioribus cum commemoratione octavæ; ex rubricis anni 1666. à Sac. Congr. Rit. approbatis, & ex *rubr. gener. brevariarii tit. De translato. festorum num. 1.* Si festum S. Antonii de Padua, aut aliud festum 2. classis occurrat in die Corporis Christi, transfertur post octavam; Sac. Rit. Congr. 12. Jul. 1664. Observa tamen posterius decretum in fine numeri sequentis. Si tamen tale festum esset Titulare, sicuti & aliud quodlibet primæ classis, tunc fieret de eo officium infra octavam, cum infra octavam Corporis Christi possit, & debeat fieri officium de duplicibus primæ classis, etiam translatis, ex cap. Rubr. anni 1666. à Sac. Congr. Rit. approbatis, & ex rubricis generalibus *brevariarii tit. De translato. festor. n. 1.* Immo infra diei octavæ fieri potest etiam officium de duplicibus translatis 2. classis; ex posteriori decreto 30. Maji 1699. Si festum habens octavam transferatur post dies octo à die festi, non celebratur illo anno cum octava: Sic transfertur ad pauciores dies, octava non transfertur, sed numerari debet à die, quo festum incidebat, & celebrari debebat, si translatum non fuisset; dies autem octava celebratur suo die, ac si festum non fuisset translatum, etiamsi occurrat statim post festum ipsius, ex *cit. Rubricis anni 1666. ut patet in rubricis particularibus nostri brevariarii Franciscani num. 124.*

Si festum, quod celebrari solet cum octava, venerit paulo ante quadragesimam, ante Pentecostes, & ante diem 17. Decembris, tunc de tali octava à feria 4. Cinerum, à vigilia Pentecostes, & à die 17. Decemb. nihil amplius fit, nec commemoratio. Rubr. gener. brevariarii sub *tit. de octavis num. 1.* Intelligere tamen, quod quando dies 17. Decemb. vel dies Cinerum occurrunt infra aliquam octavam, ipsa octava terminari debet ad nonam præcedentis, etiamsi vespere sequentes (nullo occurrente festo) recitari debeant de psalterio. Sic express-

preste rubricæ particularis nostri *brevariarii Franciscani tit. de commemorat. num. 96. ex rubricis anni 1666.* Et si antevigilia Pentecostes, seu feria 6. post octavam Ascensionis occurrat infra aliquam octavam, ipsa octava desinit ad nonam inclusive dictæ ferie 6. ita ut in vespere illius diei nihil fiat, nec etiam commemoratio de dicta octava. Sic expresse *cit. Rubricæ num. 95.* Meriti post Gavant. *tom. 8. sect. 6. cap. 17. num. 5.* Baudry *part. 4. cap. 3. n. 5.* & alii rubricæ passim. In ipsa autem feria 6. post octavam Ascensionis potest fieri de festo semiduplici etiam translato. Sac. Rit. Congr. 20. in *Romana dubiorum 11. August. 1691.* In Pascha Resurrectionis, & Pentecostes officium octavæ terminatur in Sabbato sequenti ad nonam. Rubricæ generales *brevariarii sub tit. de octavis num. 2.* Vide *verb. Resolutiones Sac. Congr. num. 466.*

In quadragesima sine specialis privilegio non possunt celebrari octavæ; *cit. Rubricæ gener. tit. de octavis num. 1.* Si in quadragesima occurrat officium infra octavam, qui ex speciali privilegio octavam celebrant, debent dicere missam conventuale de feria cum commemoratione octavæ, & missas privatas possunt dicere de octava cum commemoratione ferie. Sac. Congr. Rit. 24. Januar. 1682.

Die octava concurrente cum alia die octava, fit capitulum de sequenti cum commemoratione præcedentis, exceptis octavis privilegiatis, in quibus de illi sequentibus non privilegiatis fit tantum commemoratio. Rubr. gener. *breviar. tit. de concurrentia officii num. 7.* Die octava concurrente cum sequenti duplici minori etiam translato, fit à capitulo de sequenti cum commemoratione ne octavæ. Rubr. gener. *loc. cit. num. 7.* Die octava concurrente cum sequenti duplici majori etiam translato, totum officium fit de sequenti cum commemoratione octavæ, excepta die octava Epiphaniæ, Paschæ, Ascensionis, & Corporis Christi, in quibus de sequenti etiam duplici majori fit tantum commemoratio. Rubr. gener. *loc. cit. num. 7.* Die octava concurrente cum duplici secundæ classis etiam translato, totum officium fit de sequenti cum commemoratione octavæ. Rubr. gener. *loc. cit. num. 7.* Concurrente autem die octava cum duplici primæ classis, totum officium fit de sequenti sine commemoratione octavæ; *ex regula generali in tabula quando concurrat sub num. 1.*

Quæcumque dies octava B. Mariæ Virginis debet habere integras utrasque vespères in concurrentia cum festo duplici minori, Sac. Congr. Rit. 11. Aug. 1691.

Dies Octava non privilegiata dimidiat vespères in concurrentia cum duplici minori, Sacra Rit. Congr. 12. Julii 1664. Dedicatio Apostolorum, & Salvatoris extra urbem non habent integras vespères, si die præcedenti, vel subsequenti celebretur officium duplex, minus dicendum est de die octava Dedicationis, Sac. Rit. Congr. 12. Julii 1664.

Si aliqua dies octava incidat in Dominicam privilegiatam, de qua debeat fieri officium, in primis vespere dicuntur psalmi sabbati, capitulum de Dominica cum commemoratione octavæ; & si in sabbato fuit festum semiduplex, de hoc sunt vespere, attem à capitulo sit Dominica, & prima commemoratio est de priori semiduplici, quia de eo fuit officium, secunda est de octava, quæ nec habuit, nec habebit officium. Sic ex Gavant. expresse *La-Croix lib. 4. num. 1280.*

Infra octavam officium fit semiduplex, in die octava fit duplex; infra octavam omnia dicuntur, sicut in secundis vespere festi; & in primis vespere diei octavæ, omnia sicut in primis vespere festi, nisi aliter in propriis locis noetur, Rubric. gener. *Breviarii tit. de octavis num. 5.* De octavis Nativitatis, Epiphaniæ, & Corporis Christi fit semper commemoratio quocumque festo in illis occurrente, Rubric. gener. *loc. cit. num. 3.*

Si in die octava alicujus festi habentis octavam occurrat aliquod festum duplex 1. vel 2. classis, debet fieri officium de festo cum commemoratione diei octavæ, excepta die octava Nativitatis Domini, & Epiphaniæ, in quibus non fit de aliquo festo, sed transfertur in primam diem non impeditam. Rubric. gener. *breviar. tit. de*

translat. festor. num. 2. Si autem non fuerit ex prædictis festis, debet fieri officium de octava, & festum transferri juxta dicta *supra num. 7.* Festum occurrens in Dominicam in Albis, & Dominica Trinitatis, consequenterque sit ritus, & dignitatis, transfertur in sequentem diem non impeditam. Quamvis enim in Pascha Resurrectionis, & Pentecostes officium octavæ terminetur in sabbato sequenti ad nonam, juxta dicta *supra num. 18.* tamen dictæ duæ Dominice cum aliis sunt privilegiatæ, ut patet ex Rubric. general. *tit. de commemorat. officiorum num. 3. & tit. de translato. festor. num. 1.*

Dies octavæ omnes (exceptis Christi, & B. M. V.) ordinariè sunt ejusdem solemnitatis; hinc dividere debent vespères, juxta dicta *supra num. 23.* nisi aliter noetur. Octava autem dedicationis est dignior, quàm Patroni, quàm tutelaris (nisi sit intra hos magna distantia dignitatis) Assumptionis, quàm dedicationis. La-Croix *lib. 4. num. 1279.* Octava autem omnium Sanctorum tamquam dignior præferenda est octavæ dedicationis eccles. Sac. Rit. Congr. 5. Martii 1695.

Proposito in Sac. Rit. Congr. à capitulo Cathedralis Colensis inter alia non dubio: *An infra octavas privilegiatas possit cantari missa defunctorum in anniversario, & officio solemn.* Kadem Sac. Rit. Congr. in *Colen. die 5. Julii 1698.* Respondit. *Ad IX. Negat.*

Infra octavam Corporis Christi non sunt canendæ missæ mortuorum, nisi præsentem corpore; Sac. Rit. Congr. in *Nusana 12. Septemb. 1671.* Quod intelligendum est etiam de diebus infra omnes quocumque octavas privilegiatas, nempe Nativitatis Domini, Epiphaniæ, Paschæ, Pentecostes, & dictæ Corporis Christi, ex alio supra allato decreto ejusdem Sac. Rit. Congr. in *Colen. die 5. Julii 1698.* in *responsione ad 9. dub.*

Nemini licet facere octavam pro defunctis sine speciali indulto Sedis Apostolicæ; Sac. Rit. Congr. 13. August. 1667. in *Romana.*

Oculus

OCULUS. *S. U. M. M. A. R. I. U. M.*

Oculo carens, si non sit valde deformis, non est irregularis, & consequenter ordinari potest.

Impudicus oculus impudici cordis est muris.

Oculi iramenta sunt vitiorum, & illius qui in oculis stibio depingere non licet, stibio non est.

Oculus nocte assignatur.

Oculus retro nulla lex, nulla appellatio, nullaque in bibito habet.

Oculorum officium durius est amittere, quàm lingue.

In missa quando Sacerdos debeat oculos elevare.

Et quando debeat eos demissos tenere.

Oculo carens, si non sit valde deformis, non est irregularis, & consequenter ordinari potest; vide *verb. Irregularitas art. 1. num. 12. §. Secunda ex defectu corporis.*

Impudicus oculus impudici cordis est muris, cap. 2. Nec solo 12. caus. 32. quest. 5.

Oculi iramenta sunt vitiorum, Insuper Seneca *de remediis fortuit.* Unde S. Joannes Chrysostomus in *cit. cap. Nec solo 12. caus. 82. quest. 5.* sic ait: "Mulier, si se decorerit, & vocaverit se oculis hominum, etiamsi plagam non intulerit, vindictam dabit æternam, venenum enim obtulit, etsi nullus equi bibat inventus sit."

Oculus stibio de pingere non licet; Fagnan. *lib. 3. 4. Decretal. in cap. Multa 1. Ne Clerici, vel Monachi num. 66.* Unde S. Augustinus *Epist. 73. ante med. tit. 2.* dicit: *Fucari figmentis, quo rubricantur, vel candidior appareat, adulterina fallacia est.* Sic impia Jezabel introitu Jeshu audito depinxit oculos suos stibio; *Reg. cap. 9. num. 30. ibi: Porro Jezabel, introitu ejus audito, depinxit oculos suos stibio, & ornavit caput suum.* Et sub figura multiplicium stuprorum duarum

